

N:o 18.

Ank. till Riksd. kansli den 10 febr. 1903, kl. 4 e.m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående rätt för Kungl. Maj:t att för inköp af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark disponera köpeskillingarna för vissa kronoegendomar m. m.

(I. A.)

Under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för den 28 november 1902, har Kungl. Maj:t i en till Riksdagen aflåten, till statsutskottets förberedande behandling öfverlämnad proposition (n:o 6) föreslagit Riksdagen medgifva, att köpeskillingarna för de kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefven den 18 Maj 1888, den 29 maj 1891 och den 23 maj 1902 fattas under tiden till och med utgången af år 1906, måtte för inköp af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark af Kungl. Maj:t disponeras och följaktligen på Kungl. Maj:ts rekvisition från riksgäldskontoret utbetalas.

I detta ämne har departementschefen till förberörda statsrådsprotokoll meddelat följande:

»I fråga om dispositionen af de genom försäljning af mindre kronoegendomar inflytande medel är, hvad först angår de försäljningar, som äga rum enligt nådiga brefvet den 29 maj 1874, eller sådana, som afse egendomar, hvilkas arrenden icke öfverstiga 200 kronor, genom Riksdagens i skrifvelse den 24 maj 1877 anmälda beslut stadgadt, att medlen må, i den måu tillfällen därtill yppa sig, användas till sådana

inköp af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark, hvilka af Eders Kungl. Maj:t pröfvas vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunna beredas från det till skogsväsendet anvisade reservationsanslag. Enligt nådiga brefven den 6 juni 1879, angående försäljning af egendomar af nyssnämnda slag, hvilka efter den 29 maj 1874 kommit under kammarkollegii (numera domänstyrelsens) förvaltning, samt den 27 juni 1887, angående försäljning af sådana i de norrländska länen belägna kronoegendomar, hvilkas arrenden öfverstiga 200 kronor, men icke 500 kronor, äga dessa stadganden tillämplighet äfven å de försäljningar, som äga rum enligt nämnda nådiga bref. Hvad åter angår köpeskillingarna för de egendomar, som försäljas med tillämpning af nådiga brefven den 18 maj 1888, den 29 maj 1891 och den 23 maj 1902 — afseende, det förstnämnda sådana söder om Norrland belägna kronoegendomar, hvilkas arrenden öfverstiga 200, men icke 400 kronor, det andra dylika egendomar, hvilkas arrenden öfverstiga 400, men icke 500 kronor, och det sistnämnda dels dylika egendomar, hvilka i arrende lämna mer än 500 kronor, men icke utöfver 600 kronor, dels kronoegendom, som ej varit för statsverkets räkning utarrenderad, men som uppenbarligen är eller vid arrendeuppskattning finnes vara af sådan beskaffenhet, att för densamma icke kan påräknas högre arrende än 600 kronor, dels ock till inköpt skogsegendom hörande område, som utan olägenhet för skogsskötseln anses kunna afyttras och uppenbarligen är eller vid arrendeuppskattning finnes vara sådant, att för detsamma icke kan påräknas högre arrende än 600 kronor — skola äfven dessa köpeskillingar, enligt föreskrifter i samma nådiga bref, användas till inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark, men Eders Kungl. Maj:ts dispositionsrätt öfver nämnda köpeskillingar är likväl så till vida inskränkt, att endast köpeskillingarna för de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt sistberörda tre nådiga bref fattas under tiden till och med utgången af år 1903, få för ändamålet af Eders Kungl. Maj:t disponeras.

I skrifvelse den 16 maj 1889 anförde nämligen Riksdagen i fråga om dispositionen af köpeskillingarna för egendomar, som försålles enligt nådiga brefvet den 18 maj 1888, att i anseende till ämnets jämförelsevis ej ringa vikt och då det här gällde förvärfvandet af fastigheter, hvilkas skötsel måste blifva förenad med kostnader, Riksdagen ansett sig böra sättas i tillfälle att bilda sig ett omdöme om sättet för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark, samt att, på det en sådan pröfning periodvis måtte kunna äga rum, Riksdagen funnit sig böra lämna Eders Kungl. Maj:t dispositionsrätt öfver de ifrågavarande medlen

för tre år i sänder. Det till utgången af år 1891 gällande medgifvande, som af 1889 års Riksdag på grund af det sålunda anförda lämnades, har sedermera vid särskilda tillfällen af Riksdagen förlängts, hvar gång för tre år i sänder och senast af 1900 års Riksdag för tiden till och med år 1903, i sammanhang hvarmed Riksdagen för samma tid lämnat enahanda medgifvande i fråga om dispositionsrätten öfver köpeskillingarna för sådana kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning bestämmelser finnas meddelade i nådiga brefvet den 29 maj 1891. Beträffande köpeskillingarna för de kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden, rörande hvilkas försäljning bestämmelser finnas meddelade i nådiga brefvet den 23 maj 1902, har nästlidna års Riksdag lämnat dylikt medgifvande, jämväl för tiden intill utgången af år 1903.

Jämlikt Eders Kungl. Maj:ts beslut den 31 maj 1889 öfverlämnas årligen till Riksdagens statsutskott uppgift ej mindre å de kronoegendomar, hvilka under näst föregående året blifvit försålda, än äfven å de inköp af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark, hvilka under samma tid för kronans räkning ägt rum. Genom denna uppgift, hvilken upptager pris och areal å inköpt skogsmark äfvensom de öfriga upplysningar rörande de ifrågavarande inköpen, hvilka kunna finnas erforderliga, tillhandahålles Riksdagen det för verkställande af den utaf Riksdagen antydda pröfning erforderliga material.»

På grund af hvad i ärendet förekommit, hemställer utskottet,

att Riksdagen må medgifva, att köpeskillingarna för de kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefven den 18 maj 1888, den 29 maj 1891 och den 23 maj 1902 fattas under tiden till och med utgången af år 1906, må för inköp af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark af Kungl. Maj:t disponeras och följaktligen på Kungl. Maj:ts rekvisition från riksgäldskontoret utbetalas.

Stockholm den 10 februari 1903.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
